

ศึกษาพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนในช่วงสถานการณ์ COVID-19^{*}

สิริรัตน์ ช่อฉาย^{**}

(วันรับบทความ: 7 ธันวาคม 2563, วันแก้ไขบทความ: 26 พฤษภาคม 2564, วันตอบรับบทความ: 26 พฤษภาคม 2564)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 และเปรียบเทียบระดับการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆังในช่วงสถานการณ์ COVID-19 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง จำนวน 440 คน โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์เป็นเครื่องมือในการวิจัยและทำการวิเคราะห์ด้วยความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนในช่วงสถานการณ์ COVID-19 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$) เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานพบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษามีพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: สถานการณ์ COVID-19, พฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่

^{*}บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง ศึกษาพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนในช่วงสถานการณ์ COVID-19 โรงเรียนสตรีวัดระฆัง กรุงเทพมหานคร

^{**}อาจารย์ประจำ โรงเรียนสตรีวัดระฆัง (Email: may_lovecartoon@hotmail.com)

Study of New Normal Behaviors of Students in the COVID-19 Situation.

Sirirat Chochai^{**}

(Received Date: December 7, 2020, Revised Date: May 26, 2021, Accepted Date: May 26, 2021)

Abstract

The objective of this research is to study the New Normal behaviors of students at Satri Wat Rakhang School in the COVID-19 situation and compare the behaviors to different levels of education. Samples were taken from 440 students by using online survey as a tool. The analysis was performed by using frequency, percentage, mean and standard deviation. The result indicates that the New Normal behaviors of students in the COVID-19 situation overall is in high level ($\bar{x}$ = 3.88). Hypothesis testing suggests that the degree of students' New Normal behaviors has a statistically significant variation at .05 among students with different educational levels.

Keywords: COVID-19, New Normal

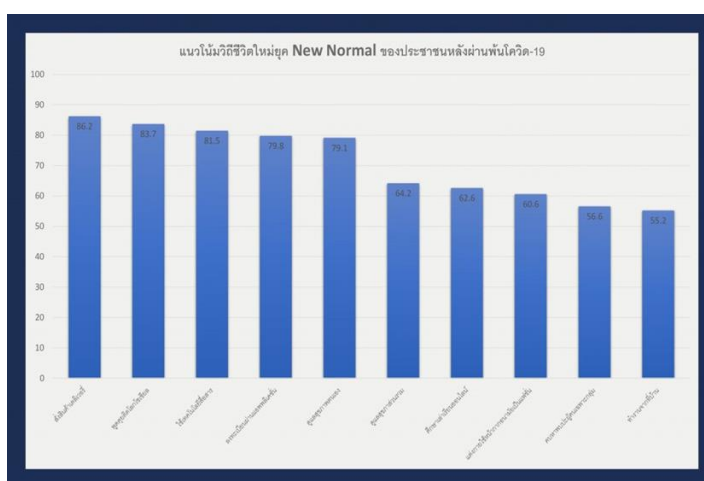
^{**} Teacher, Satri Wat Rakhang School (Email: may_lovecartoon@hotmail.com)

1. บทนำ

การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ หรือ COVID-19 เกิดผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสุขภาพของประชากรทั่วโลก ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนการดำเนินชีวิต เพื่อสร้างความปลอดภัยและลดการแพร่กระจายของเชื้อโรค ในช่วงที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าทุกคนต้องมีการปรับตัวเป็นอย่างมากในการดูแลตนเอง รูปแบบชีวิตวิถีใหม่นี้ ประกอบด้วย วิธีคิด วิธีเรียนรู้ วิธีสื่อสาร วิธีปฏิบัติและการจัดการการใช้ชีวิตแบบใหม่เกิดขึ้นหลังจากเกิดการเปลี่ยนแปลง ทำให้มนุษย์ต้องปรับตัวเพื่อรับมือกับสถานการณ์ปัจจุบันมากกว่าจะอ้างรักษาวินัยดั้งเดิมหรือหวนหาสิ่งอดีต สิ่งที่จะเกิดขึ้นเป็นสิ่งที่เราต้องปรับตัว ไม่อาจคาดคะเนได้ว่าจะมีสิ่งใดที่จะเปลี่ยนแปลงหรือมีอะไรเกิดขึ้น

New Normal หรือความปกติใหม่ หมายถึง สถานการณ์ พฤติกรรม การปฏิบัติต่าง ๆ ที่เราไม่คุ้นเคย หรือเคยเป็นสิ่งที่ผิดปกติก่อนหน้านี้ แต่กลายมาเป็นมาตรฐานปกติในปัจจุบัน (จันทน์ เจริญศรี, 2563) สำหรับเทรนด์พฤติกรรมแบบ New Normal กับชีวิตวิถีใหม่ของคนไทย (กรมสุขภาพจิต, 2563) มีดังนี้ คือ 1. การใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีควบคู่กับอินเทอร์เน็ตจะเข้ามามีบทบาทกับการใช้ชีวิตมากขึ้น ที่จากเดิมมีมากอยู่แล้ว แต่ในสังคมยุค New Normal สิ่งเหล่านี้จะเข้าไปอยู่ในแทบทุกจังหวะชีวิต ไม่ว่าจะเป็น การเรียนออนไลน์ การทำงานที่บ้าน การประชุมออนไลน์ การซื้อสินค้าออนไลน์ การทำธุรกรรม และการเอนเตอร์เทนชีวิตรูปแบบต่าง ๆ การดูหนัง การฟังเพลง 2. การเว้นระยะห่างทางสังคม ผู้คนในสังคมจะเห็นความสำคัญของการเว้นระยะห่างที่เป็นแนวทางการใช้ชีวิตช่วงวิกฤติโควิด-19 และจะดำเนินชีวิตแบบนั้นต่อไป โดยรักษาระยะห่างทางกายภาพ และใช้เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนช่วยในการสื่อสารและการใช้ชีวิต ลดการปฏิสัมพันธ์ การไปในสถานที่สาธารณะ และเน้นการทำกิจกรรมที่บ้านมากขึ้น 3. การดูแลใส่ใจสุขภาพทั้งตัวเองและคนรอบข้าง โดยเกิดความคุ้นชินจากช่วงวิกฤติโควิด-19 ที่ต้องดูแลด้านสุขภาพและความสะอาดเพื่อป้องกันการแพร่เชื้อ การใช้หน้ากากอนามัย เจลแอลกอฮอล์ และการล้างมืออย่างถูกวิธี และหมั่นสังเกตตัวเองเมื่อไม่สบายจะยังคงมีต่อไป รวมถึงการใส่ใจสุขภาพ การออกกำลังกาย และการทำประกันสุขภาพจะมีแนวโน้มมากขึ้น 4. การสร้างสมดุลชีวิต การมีเวลาได้ทำงานที่บ้าน ลดจำนวนวันการเข้าออฟฟิศ หรือการลดการปะชุมผู้คนในสังคม แล้วหันมาใช้ชีวิต และทำงานที่บ้าน ทำให้ผู้คนมองเห็นแนวทางที่จะสร้างสมดุลชีวิตระหว่างอยู่บ้านมากขึ้น และจะเป็นแนวทางในการปรับสมดุลชีวิตระหว่างเวลาส่วนตัว การงาน และสังคมให้สมดุล

แนวโน้มชีวิตยุค New Normal ความเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมการใช้ชีวิตของผู้คนนั้น ได้มีการสำรวจโดยสำนักวิจัยซูเปอร์โพล (SUPER POLL) สถาบันวิจัยความสุขชุมชนและความเป็นผู้นำ (2563) ได้เปิดผลสำรวจภาคสนาม เรื่อง จริตใหม่ประชาชนหลังพ้นโควิด-19 กรณีศึกษาประชาชนทุกสาขาอาชีพทั่วประเทศ จำนวน 1,255 ตัวอย่าง ผลสรุปบางส่วนคือ

ภาพที่ 1 ข้อมูลการสำรวจจริตใหม่ประชาชนหลังพ้นโควิด-19 (สำนักวิจัยซูเปอร์โพล SUPER POLL สถาบันวิจัยความสุขชุมชนและความเป็นผู้นำ, 2563, ออนไลน์)

การมีสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปหรือมีเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้นที่ส่งผลกระทบอย่างมากต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์จะมีการปรับตัวใหม่เพื่อความอยู่รอด อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะสถานการณ์ในปัจจุบันหรืออนาคตจะเป็นอย่างไร เรายังคงต้องปฏิบัติตัวดูแลตัวเอง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ทั้งในภาพรวมและความแตกต่างระหว่างระดับชั้นปีที่ศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง และนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 จำแนกตามตัวแปร
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

3. วิธีการศึกษา

การวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนั้น จึงกำหนดวิธีดำเนินการการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง รวมทั้งสิ้น 1,800 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในระดับความคลาดเคลื่อน .05 ตามตารางการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) สามารถกำหนดขนาดตัวอย่างที่ 317 คน และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่างเป็น จำนวน 440 คน ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่าง 9 – 16 ตุลาคม 2563

3.2 เครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และระดับชั้นปีที่ศึกษา

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนในช่วงสถานการณ์ COVID-19 มีลักษณะเป็นการใช้การวัดข้อมูลแบบอัตราภาคชั้น (Interval Scale) คำถามให้ผู้เลือกตอบเพียงข้อเดียว แบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นคำถามปลายเปิด โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามทางออนไลน์ผ่าน Google Form กับนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง จำนวน 440 คน โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่าง 9 – 16 ตุลาคม 2563

3.4 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการตรวจสอบข้อมูล ลงรหัส และนำมาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และจัดทำรายงานวิจัยในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4. สรุปผลการศึกษา

4.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

จากการดำเนินการวิจัยสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้ จากการเก็บรวบรวมข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และระดับชั้นปีที่ศึกษา ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าความถี่ และร้อยละ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

รายการ	การวิเคราะห์		
	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับ
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด	440	100.00	
เพศ			
ชาย	0	0	2
หญิง	440	100.00	1
ระดับชั้นปีที่ศึกษา			
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	18	4.09	4
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	126	28.64	2
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	232	52.73	1
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	12	2.73	5
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	43	9.77	3
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	9	2.05	6

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

จากตาราง สรุปได้ว่า เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 100.00 ระดับชั้นปีที่ศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 52.73 รองลงมาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 28.64 อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 9.77 อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 4.09 อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 2.73 และอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 2.05 ตามลำดับ

4.2 พฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนในช่วงสถานการณ์ COVID-19

การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนในช่วงสถานการณ์ COVID-19 โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ตัวแปรพฤติกรรม	ผลวิเคราะห์		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับพฤติกรรม
ความตื่นตัวทางด้านสุขภาพและอนามัย	3.91	0.50	มาก
1. นักเรียนมีความกังวลเกี่ยวกับสุขภาพมากขึ้นหลังจากสถานการณ์ COVID-19	3.68	0.86	มาก
2. นักเรียนสวมใส่หน้ากากอนามัยเมื่อเดินทางไปในที่สาธารณะ เพราะเชื่อว่าสามารถช่วยป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสได้	4.45	0.70	มากที่สุด
3. นักเรียนติดตามข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์ COVID19 และปฏิบัติตามคำแนะนำอย่างสม่ำเสมอ	3.83	0.84	มาก
4. นักเรียนกังวลเมื่อต้องใช้ของใช้ส่วนตัวร่วมกับเพื่อน	3.58	0.93	มาก
5. นักเรียนเคยชินกับการล้างมือหรือใช้เจลแอลกอฮอล์ อย่างสม่ำเสมอ	3.69	0.79	มาก
6. นักเรียนใช้ชีวิตอย่างระมัดระวังมากขึ้น ถึงแม้การแพร่กระจายของเชื้อไวรัสจะลดลง	3.91	0.76	มาก
7. นักเรียนสนใจข้อมูลเกี่ยวกับประกันด้านสุขภาพมากขึ้น	3.60	0.93	มาก
8. นักเรียนเชื่อว่าการออกกำลังกายสามารถช่วยเฝ้าระวังโรคได้มากขึ้น	3.78	0.94	มาก
9. นักเรียนคิดว่าโรค COVID-19 สามารถระบาดขึ้นใหม่ได้ตลอดเวลา	4.39	0.70	มากที่สุด
10. นักเรียนจะปฏิบัติตามแบบชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) จนกว่าประเทศไทยจะผลิตวัคซีนป้องกันโรค	4.22	0.72	มากที่สุด
ด้านการบริโภคอาหาร	4.03	0.59	มาก
11. นักเรียนเลือกรับประทานอาหารที่ปรุงสุกมากกว่า	4.30	0.76	มากที่สุด
12. นักเรียนมักรับประทานอาหารที่บ้านมากกว่าไปร้านอาหาร	4.07	0.88	มาก
13. นักเรียนหลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารแช่แข็ง	3.48	0.90	มาก
14. นักเรียนมั่นใจในความปลอดภัยของอาหารที่ปรุงเองมากกว่าการซื้อ	4.18	0.82	มาก
15. นักเรียนเลือกรับประทานอาหารจากร้านอาหารที่สวมใส่หน้ากากอนามัย	4.15	0.79	มาก
อิทธิพลของการใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต	3.94	0.68	มาก
16. นักเรียนใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตในการติดต่อสื่อสารมากขึ้นเพื่อการเว้นระยะห่างทางสังคม	4.28	0.72	มากที่สุด

ตัวแปรพฤติกรรม	ผลวิเคราะห์		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับพฤติกรรม
17. นักเรียนลดการสัมผัส ด้วยการสั่งซื้อสินค้าและบริการทางออนไลน์มากกว่าจากร้านค้าทั่วไป	3.86	0.90	มาก
18. นักเรียนรู้สึกสะดวกสบายเมื่อใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตในการเรียนหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ	4.05	0.91	มาก
19. นักเรียนสั่งซื้ออาหารด้วย Application ต่าง ๆ ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 มาจนถึงปัจจุบัน	3.63	1.16	มาก
20. การใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ทำให้นักเรียนค้นพบงานอดิเรกใหม่ ๆ	3.86	0.95	มาก
ด้านครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม	3.65	0.72	มาก
21. สภาวะทางการเงินของครอบครัวส่งผลให้นักเรียนประหยัดมากขึ้น	3.82	0.87	มาก
22. นักเรียนเกิดความเครียดเมื่ออ่านข่าวเกี่ยวกับสถานการณ์ COVID-19	3.31	1.07	ปานกลาง
23. นักเรียนเริ่มสนใจประกอบอาชีพที่มีความมั่นคงหลังจากสถานการณ์ COVID-19	3.78	1.01	มาก
24. สถานการณ์การทำงานในปัจจุบันส่งผลให้นักเรียนเกิดความกังวลในการเลือกเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น	3.90	0.98	มาก
25. นักเรียนมักเลือกที่จะปฏิบัติตามกระแสของสังคม	3.41	0.99	มาก
รวม	3.88	0.47	มาก

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนในช่วงสถานการณ์ COVID-19

จากตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนในช่วงสถานการณ์ COVID-19 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมด้านการบริโภคอาหาร มีค่าเฉลี่ย 4.03 รองลงมาคือ อิทธิพลของการใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 3.94 ความตื่นตัวทางด้านสุขภาพและอนามัย มีค่าเฉลี่ย 3.91 ส่วนที่น้อยที่สุดได้แก่ ด้านครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม มีค่าเฉลี่ย 3.65 ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐาน

ระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 แตกต่างกัน

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	3.98	5	.80	3.71	.003*
Within Groups	93.15	434	.22		
Total	97.12	439			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

จากตารางที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาพบว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังนี้

ตัวแปรระดับชั้นปีที่ศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
		3.77	3.75	3.96	3.97	3.84	3.93
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	3.77	-	.92	.084	.234	.547	.391
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	3.75	.92	-	.000*	.121	.272	.276
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	3.96	.084	.000*	-	.947	.125	.829
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	3.97	.234	.121	.947	-	.401	.833
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	3.84	.547	.272	.125	.401	-	.620
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	3.93	.391	.276	.829	.833	.620	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

จากตารางที่ 4 เปรียบเทียบพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่า ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การทดสอบสมมติฐานจำแนกตามรายด้าน

ระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ด้านความตื่นตัวทางด้านสุขภาพและอนามัยแตกต่างกัน

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	4.388	5	.878	3.603	.003*
Within Groups	105.692	434	.244		
Total	110.080	439			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19

ด้านความตื่นตัวทางด้านสุขภาพจำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

จากตารางที่ 5 เปรียบเทียบพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ด้านความตื่นตัวทางด้านสุขภาพ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาพบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ด้านความตื่นตัวทางด้านสุขภาพ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยวิธี LSD ดังนี้

ตัวแปรระดับชั้นปีที่ศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 1	ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 2	ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 3	ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 4	ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 5	ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 6
		3.76	3.80	3.98	4.22	3.86	3.96
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	3.76	-	.764	.069	.014	.463	.335
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	3.80	.764	-	.001*	.005*	.461	.357
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	3.98	.069	.001*	-	.108	.148	.877
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	4.22	.014	.005*	.108	-	.029	.231
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	3.86	.463	.461	.148	.029	-	.608
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	3.96	.335	.357	.877	.231	.608	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19

ด้านความตื่นตัวทางด้านสุขภาพ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

จากตารางที่ 6 เปรียบเทียบพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ด้านความตื่นตัวทางด้านสุขภาพ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่า ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่า ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ด้านการบริโภคอาหารแตกต่างกัน

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.837	5	.367	1.056	.384
Within Groups	150.945	434	.348		
Total	152.782	439			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19

ด้านการบริโภคอาหาร จำแนกตามระดับชั้นปีการศึกษา

จากตารางที่ 7 เปรียบเทียบพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ด้านการบริโภคอาหาร จำแนกตามระดับชั้นปีการศึกษาพบว่า ระดับชั้นปีการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ด้านการบริโภคอาหารแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับชั้นปีการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ด้านอิทธิพลของการใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	10.011	5	2.002	4.570	.000*
Within Groups	190.156	434	.438		
Total	200.167	439			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19

ด้านอิทธิพลของการใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต จำแนกตามระดับชั้นปีการศึกษา

จากตารางที่ 8 เปรียบเทียบพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ด้านอิทธิพลของการใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต จำแนกตามระดับชั้นปีการศึกษาพบว่า ระดับชั้นปีการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ด้านอิทธิพลของการใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังนี้

ตัวแปรระดับชั้นปีที่ศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ระดับชั้น มัธยมศึกษาปี ที่ 1	ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 2	ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 3	ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 4	ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 5	ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 6
		3.88	3.75	4.07	3.92	3.76	4.09
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	3.88	-	.441	.241	.875	.536	.435
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	3.75	.441	-	.000*	.403	.908	.138
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	4.07	.241	.000*	-	.440	.006	.926
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	3.92	.875	.403	.440	-	.477	.555
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	3.76	.536	.908	.006	.477	-	.180
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	4.09	.435	.138	.926	.555	.180	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19
ด้านอิทธิพลของการใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

จากตารางที่ 9 เปรียบเทียบพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ด้านอิทธิพลของการใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่า ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ด้านอิทธิพลของการใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	9.344	5	1.869	3.666	.003*
Within Groups	221.245	434	.510		
Total	230.589	439			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19
ด้านครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

จากตารางที่ 10 เปรียบเทียบพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ด้านครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาพบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ด้านอิทธิพลของการใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังนี้

ตัวแปรระดับชั้นปีที่ศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 1	ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 2	ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 3	ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 4	ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 5	ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 6
		3.31	3.47	3.74	3.67	3.72	4.02
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	3.31	-	.378	.015	.182	.044	.015
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	3.47	.378	-	.001*	.362	.051	.025
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	3.74	.015	.001*	-	.739	.861	.240
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	3.67	.182	.362	.739	-	.832	.259
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	3.72	.044	.051	.861	.832	-	.243
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	4.02	.015	.025	.240	.259	.243	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19

ด้านครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

จากตารางที่ 11 เปรียบเทียบพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ด้านครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่า ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

5. อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้ พฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนในช่วงสถานการณ์ COVID-19 อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนมีความกังวลเกี่ยวกับสุขภาพมากขึ้นในช่วงสถานการณ์ COVID-19 โดยการสวมใส่หน้ากากอนามัยเมื่อเดินทางไปในที่สาธารณะ เพราะเชื่อว่าจะสามารถช่วยป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสได้ การใช้ชีวิตอย่างระมัดระวังแม้ว่าการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสจะลดลง รวมถึงสนใจข้อมูลเกี่ยวกับประกันด้านสุขภาพ โดยคิดว่าโรค COVID-19 สามารถระบาดขึ้นใหม่ได้ตลอดเวลา นักเรียนปฏิบัติตัวแบบชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) จนกว่าจะมีวัคซีนป้องกันโรค สอดคล้องกับ พระปณิธาน งามวงศ์ (2563) ที่พบว่าจากวิกฤติการณ์ที่เกิดขึ้น โลกได้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ชีวิต การรักษาสภาพโดยการเว้นระยะห่างทางสังคม (Social distancing) และการป้องกันตนเองด้วยหน้ากากอนามัย ในช่วงแรกการปรับตัวอาจประสบปัญหา โดยเฉพาะในกรณีที่ขาดความพร้อม แต่เมื่อใดที่สถานการณ์การแพร่ระบาดคลี่คลายลง รูปแบบพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปเหล่านี้จะเป็น “New Normal หรือ ความปกติใหม่” และจะกลายเป็นรูปแบบพฤติกรรมการดำเนินชีวิตที่กลายเป็น “เรื่องปกติ หรือ Normal” ในที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าพฤติกรรมด้านการบริโภคอาหารมีมากที่สุด โดยพบว่านักเรียนหลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารแช่แข็ง และเลือกรับประทานอาหารที่ปรุงสุกมากกว่า การรับประทานอาหารที่บ้านมากกว่าร้านอาหาร เพราะมั่นใจในความสะอาดของอาหารที่ปรุงเองมากกว่า การซื้อ หรือการรับประทานอาหารข้างนอกบ้านนักเรียนมักจะเลือกรับประทานอาหารจากร้านอาหารที่สวมใส่หน้ากากอนามัย สอดคล้องกับ ชิวานนท์ ปิยะพิทักษ์สกุล (2563) ที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับของที่จำเป็น การทำอาหารในช่วงกักตัวอยู่บ้านมีความสำคัญที่สุดสำหรับผู้บริโภคทุกคน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อสัปดาห์สำหรับสินค้า เช่น ปลากระป๋อง บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป และกะทิ เพิ่มขึ้น 1.5 เท่า หรือมากกว่านั้น สูงกว่าช่วงก่อน Covid-19 รองลงมาคือ ด้านอิทธิพลของการใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้

เนื่องจากนักเรียนใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตในการติดต่อสื่อสารมากขึ้นเพื่อการเว้นระยะห่างทางสังคม นักเรียนลดการสัมผัสด้วยการสั่งซื้อสินค้าและบริการทางออนไลน์มากขึ้น นักเรียนสั่งซื้ออาหารด้วย Application ต่าง ๆ ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 มาจนถึงปัจจุบัน เพราะรู้สึกสะดวกสบายเมื่อใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตในการเรียนหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ รวมไปถึงการใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ทำให้นักเรียนค้นพบงานอดิเรกใหม่ ๆ สอดคล้องกับณัฏฐิธร เณิมแดน (2563) ที่พบว่าผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง แอปพลิเคชันที่ใช้บ่อยที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ LINEMAN รองลงไปได้แก่ Grab food และ Food Panda ตามลำดับ สำหรับประเภทอาหารที่สั่งมากที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ ฟาสต์ฟู้ด รองลงไป คือ อาหารตามสั่ง และเครื่องดื่ม ตามลำดับ ด้านความตื่นตัวทางด้านสุขภาพและอนามัย เนื่องจากนักเรียนติดตามข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์ COVID19 และปฏิบัติตามคำแนะนำ เกิดความกังวลเมื่อต้องใช้ของใช้ส่วนตัวร่วมกับเพื่อน ความเคยชินกับการล้างมือหรือใช้เจลแอลกอฮอล์ และเชื่อว่าการวัดอุณหภูมิร่างกายสามารถช่วยเฝ้าระวังโรคได้มาก สอดคล้องกับ เบญจพร อิทธิวง (2558) ที่พบว่าพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านการบริโภคอาหารและยา, ด้านการออกกำลังกาย, ด้านการพักผ่อน, ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม, ด้านการตรวจรักษาสุขภาพ และด้านการจัดการความเครียด มีพฤติกรรมสุขภาพ โดยรวมอยู่ระดับปานกลาง และสอดคล้องกับ นพ.วิวัฒน์ โรจนพิทยากร (2563) ที่พบว่า ในชีวิตประจำวันมีประชาชนส่วนหนึ่งที่ติดตามข่าวสารทางสุขภาพทางสื่อต่าง ๆ และยังมีเป็นส่วนน้อยที่ไปรับข้อมูลจากสถานบริการสาธารณสุข ดังนั้น หน่วยงานหลักจริง ๆ ที่สามารถนำสื่อไปสู่ประชาชนทุกคนก็คือ กระทรวงศึกษาธิการ โดยผ่านทางระบบการศึกษามหาภาคบังคับ เป็นการให้ความรู้และปลูกฝังค่านิยมการสร้างเสริมสุขภาพแก่เด็กและเยาวชน ส่วนที่น้อยที่สุดได้แก่ ด้านครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ความเครียดเมื่อทราบข่าวเกี่ยวกับสถานการณ์ COVID-19, สภาวะทางการเงินของครอบครัว สถานการณ์การตกงานส่งผลให้นักเรียนเกิดความกังวลในการเลือกเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น และการให้ความสำคัญต่อการประกอบอาชีพที่มีความมั่นคง สอดคล้องกับ ปารณดา พลอภิชาติ (2553) ที่พบว่าค่าเฉลี่ยของความลังเลใจในการเลือกประกอบอาชีพของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อจำแนกตามภูมิภาคได้แก่ ตัวแปรสังกัดของโรงเรียน แผนการเรียน ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม อาชีพของบิดา และรายได้ของบิดามารดา 3) โมเดลเชิงสาเหตุของความลังเลใจในการเลือกประกอบอาชีพประกอบด้วยตัวแปรที่ส่ง ผลต่อความลังเลใจ 5 ตัวแปร คือ การรับรู้ความสามารถของตนเอง ความวิตกกังวลในการเลือกอาชีพ อิทธิพลภายนอกที่ส่งผลต่อการเลือกอาชีพ การไม่เห็นคุณค่าของอาชีพ และความไม่เพียงพอของข้อมูล และสอดคล้องกับ รจเรข สายคำ และวัฒนา พัดเกตุ (2560) ที่พบว่าปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจพบว่า ผู้ปกครอง มีอิทธิพลมากที่สุด

การทดสอบสมมติฐานพบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษามีพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก นักเรียนในแต่ละระดับชั้นปีที่ศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ที่ต่างกัน สามารถจำแนกได้ตามแบบของการคิด โดยรูปแบบการคิดของแต่ละบุคคลมีผลมาจากสภาพแวดล้อม และลักษณะทางกายภาพ สอดคล้องกับ รองศาสตราจารย์สาวภา วิชาดี (2554) ที่กล่าวถึงรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Kolb โดยแบ่งประเภทของผู้เรียนออกเป็น 4 แบบดังนี้ ผู้เรียนแบบที่ 1 แบบนักปฏิบัติ (Active Experimentation) สามารถเรียนรู้และเข้าใจได้อย่างแจ่มแจ้งเมื่อได้ลงมือปฏิบัติ ได้สัมผัสและเรียนรู้ควบคู่ไปกับสมองทั้งสองด้านสังการ เรียกว่าเป็นการเรียนรู้ที่ต้องผ่านประสาทสัมผัสอื่น ๆ ประกอบกัน ผู้เรียนแบบที่ 2 (Reflective Observation) สามารถเรียนรู้โดยการผ่านจิตสำนึกจากการเฝ้ามองแล้วค่อย ๆ ตอบสนอง ผู้เรียนแบบที่ 3 (Abstract Conceptualization) สามารถเรียนรู้โดยใช้สัญญาณหยั่งรู่มองเห็นสิ่งต่าง ๆ เป็นรูปธรรมแล้ววิเคราะห์สังเคราะห์จากการรับรู้ที่ได้มาเป็นองค์ความรู้ ผู้เรียนแบบที่ 4 (Concrete Experience) สามารถเรียนรู้ได้ดี เมื่อผ่านการวิเคราะห์การประเมินสิ่งต่าง ๆ โดยการเอาตัวเองเข้าไปพิสูจน์หรือการใช้หลักเกณฑ์แห่งเหตุผล

6. ข้อเสนอแนะ

- 6.2.1 ศึกษาพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนในช่วงสถานการณ์ COVID-19 รูปแบบอื่น ๆ เพิ่มเติม
- 6.2.2 ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ของนักเรียนในช่วงสถานการณ์ COVID-19 เพิ่มเติม

7.สรุป

จากการศึกษาพบว่า นักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆังมีจากผลการศึกษาพบว่า นักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆังมีพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ด้านที่น้อยที่สุด ได้แก่ ด้านครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม สถานศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้ด้านครอบครัว เศรษฐกิจและสังคมแก่นักเรียนเพิ่มเติม จากผลการศึกษาพบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษามีพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 แตกต่างกัน ดังนั้นสถานศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการจัดการศึกษาที่เหมาะสมต่อสถานการณ์ COVID-19

รายการอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2563). **เทรนด์พฤติกรรมแบบ New Normal กับชีวิตวิถีใหม่ของคนไทย**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <https://www.dmh.go.th/covid19/>. (7 พฤศจิกายน 2563).
- จันทน์ เจริญศรี. (2563). **ข้อมูลพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <https://thailand-property-news.knightfrank.co.th/2020/05/07/7-new-normal->. (7 พฤศจิกายน 2563).
- ชีวานนท์ ปิยะพิทักษ์สกุล. (2563). **ผลสำรวจผู้บริโภคคนไทยในช่วงเวลาพักตัวจากช่วงล็อกดาวน์ประเทศจากการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <https://positioningmag.com/1278023>. (7 พฤศจิกายน 2563).
- ณัฏฐกร เนลิมแดน. (มกราคม-พฤษภาคม 2563). **“พฤติกรรมผู้บริโภคในการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านโมบายแอปพลิเคชันช่วงเกิดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) ในเขตกรุงเทพมหานคร,”** Journal of Industrial Business Administration. 2(1) : 92-106.
- เบญจพร อธิลวง. (มกราคม-พฤษภาคม 2558). **“พฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดเชียงใหม่,”** Journal of Graduate Research. 6(1) : 77-91.
- ปรารถนา พลอภิชาติ. (2553). **โมเดลเชิงสาเหตุของความตั้งใจในการเลือกประกอบอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระปยุตญาพัฒน์ แสงวงศ์ดี. (มกราคม-เมษายน 2563). **“วิกฤติการณ์โลกกรณีการแพร่ระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่ : บทบาทขององค์การอนามัยโลก สถานการณ์ในประเทศไทย และ New Normal,”** JOURNAL OF SOCIAL SYNERGY. 11(1) : 88-108.
- รจเรข สายคำ และวัฒนา พัดเกตุ. (กรกฎาคม 2560). **“ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคเหนือตอนล่าง,”** นเรศวรวิจัย ครั้งที่ 13: วิจัยและนวัตกรรม ขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม 1348-1358.
- วิวัฒน์ โรจนพิทยากร. (มกราคม - กุมภาพันธ์ 2563). **“ภาคการศึกษากับความรอบรู้ทางสุขภาพ,”** วารสารวิชาการสาธารณสุข. 29(4) : 575-577.
- สำนักวิจัยซูเปอร์โพล (SUPER POLL). **สถาบันวิจัยความสุขชุมชนและความเป็นผู้นำ**. (2563). **การสำรวจจิตใหม่ประชาชนหลังพ้นโควิด-19**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <https://www.egat.co.th/egattoday/egattoday/>. (7 พฤศจิกายน 2563).
- เสาวภา วิชาดี. (ตุลาคม – ธันวาคม 2554). **“รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนในมุมมองของทฤษฎีการเรียนรู้แบบประสบการณ์,”** วารสารนักบริหาร. 31(1) : 175 - 180.